



POLTAVA UNIVERSITY OF
ECONOMICS AND TRADE

МЕНЕДЖМЕНТ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ У НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної
науково-практичної
інтернет-конференції

(м. Полтава, 19 жовтня 2017 року)

ПОЛТАВА
2017

**Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
(ПУЕТ)**

**МЕНЕДЖМЕНТ РОЗВИТКУ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
СИСТЕМ У НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

(м. Полтава, 19 жовтня 2017 року)

**Полтава
ПУЕТ
2017**

УДК 005:33.012.2 *Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу*
M50 *Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський*
 університет економіки і торгівлі» заборонено

Програмний комітет

O. O. Нестуля, голова комітету, д. і. н., професор, ректор ПУЕТ;

C. В. Гаркуша, д. т. н., професор, проректор із наукової роботи ПУЕТ;

L. M. Шимановська-Діанич, д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту ПУЕТ;

T. Сікорські, експерт з ЄС фінансування Європейської наукової фундації, Інститут інновацій;

Ф. Дюльбеко, професор економіки, президент Університету Оверни (Клермон-Ферран 1), постійний член Центру проектування та наукових досліджень із міжнародного розвитку, Франція;

E. A. Гулієв, д. е. н., професор, ректор Азербайджанського університету кооперації;

L. A. Шавга, д. е. н., професор, ректор Кооперативно-торгового університету Модлові;

C. M. Лебедева, д. е. н., професор, ректор Білоруського торгово-економічного університету споживчої кооперації;

L. Такаландзе, професор, спікер Ради представників Сухумського державного університету, завідувач модуля «менеджмент», Грузія;

B. П. Рященко, д. е. н., експерт академії наук Латвії, професор, директор програми «Гідприємницька діяльність» Вищої школи менеджменту та інформаційних систем;

A. Бірке, доктор наук, професор, Університет «GeorgeBarițiu», Румунія;

B. Юрепісне, доктор наук, професор, Вільнюський університет, Литва;

C. Стефанов, доктор наук, професор, Університет харчових технологій, Болгарія;

T. Бернат, доктор наук, професор, Щецинський університет, Польща;

X. Лелівелд, президент Глобальної ініціативи гармонізації, засновник і колишній президент ЕНЕДГ (Європейська гігієнічна інженерія та дизайнерська група), Норвегія;

П. Г. Перерва, д. е. н., професор, декан економічного факультету Національного технічного університету «ХПІ».

Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій
M50 **економіці**: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-
конференції (м. Полтава, 19 жовтня 2017 року). – Полтава : ПУЕТ,
2017. – 407 с. 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – Текст укр., англ.,
польс., рос. мовами.

ISBN 978-966-184-292-1

У матеріалах конференції розглядаються методологічні та практичні засади
з менеджменту розвитку соціально-економічних систем в умовах нової
економіки.

УДК 005:33.012.2

*Матеріали друкуються в авторській редакції мовами
оригіналів.*

*За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідальні
автори.*

© Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і
торгівлі», 2017

ISBN 978-966-184-292-1

9. Рейтинг крихких держав – рейтинг, розроблений Фондом миру, який почали формувати періодично з 2005 року для всіх країн світу. Метою складання рейтингу є аналізувати здатності держав контролювати цілісність своєї території, політичну, демографічну, економічну та соціальну ситуацію в країні [30].

Результати оцінки створять умови для проведення регіонального та глобального порівняння, дадуть змогу обґрунтувати результати, що отримані, розробляти та впроваджувати політику як регіонального так і державного рівня, відповідну специфічним особливостям кожної країни, території або регіону.

Список використаних джерел

1. True Jacqui. Globalisationand Identity. Globalisationand Identity. Raymond Miller. South Melbourne: Oxford University Press, 2015. – P. 74.
2. The 2015 Human Development Report – «The Rise of the South: Human Progressin a Diverse World». HDRO (Human Development Report Office) Програма розвитку ООН. – С. 144–147.
3. wordpress.com/com-vs-org/World Press Freedom Index 2015, Reporters Without Borders «Press Freedom Index 2015», Reporters Without Borders, 11 May 2015.
4. Haidar J. I. 2015. «Impactof Business Regulatory Reformson Economic Growth» Journal of the Japanese and International Economies, Elsevier, September. – Vol. 26(3). – P. 285–307.
5. uk.wikipedia.org/wiki/FragileStatesIndex.

МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИРОДНО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ: ГЛОБАЛЬНИЙ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ ПОГЛЯД

*О. А. Руденко, ст. викладач кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування
Черкаський державний технологічний університет*

Науковці Бобко В., Дацій Н., Климахіна О., Максимов В., Трілленберг Г. виділяють такі найбільш результативні методики для дослідження складових природо-ресурсного потенціалу:

1) Методика, що безпосередньо базується на законі синергії. Природо-ресурсний потенціал за цією методикою оцінюється

через економічний потенціал регіону складові підсистеми якого являють собою сукупність потенціалів у розрізі кожного ресурсного джерела. Сукупний потенціал ресурсних джерел визначається за формулою:

$$Y = \lambda \sum_{i=1}^n \beta_i \sum_{j=1}^m X_{ij}, \quad (1.1)$$

де Y – сукупний економічний потенціал;

X_{ij} – потенціал j -го підприємства з i -го джерела ресурсів;

n – кількість природо-ресурсних джерел;

m – кількість підприємств у регіоні;

β_i – коефіцієнт синергії 2-го порядку;

λ – коефіцієнт синергії 1-го порядку.

В основу методичного підходу при розробці класифікації чинників, які впливають на рівень потенціалів регіону в розрізі ресурсних джерел, покладено необхідність урахування особливостей класифікацій з позицій ефективного використання природо-ресурсного потенціалу регіону в цілому і його складових зокрема.

2) Якісний рівень природо-ресурсного потенціалу регіону оцінюється за формулою середніх зважених:

$$EP_{ak} = \frac{\sum_{i=1}^n K_i v_i}{\sum_{i=1}^n v_i}, \quad (1.2)$$

де K_i – коефіцієнт, що характеризує зміни якісного рівня ресурсного потенціалу регіону за i -тим показником;

v_i – вагомий коефіцієнт значущості i -ї зміни якісного рівня ресурсного потенціалу регіону в поточному періоді;

n – кількість показників, за якими оцінюється зміна якісного рівня ресурсного потенціалу регіону [1].

Для оцінки природо-ресурсного потенціалу у сучасних умовах, прискорених трансформацією економічної системи, вважа-

ємо за необхідне виділити *асиміляційний потенціал*, який за своєю суттю відображає здатність природних ресурсів до само-відновлення. У дослідженні природо-ресурсного потенціалу методики оцінки з урахуванням зазначеного складової забезпечать необхідний вектор та сформують платформу для перспективної оцінки можливостей використання і прогнозування стану природних ресурсів регіону.

Асиміляційний потенціал природних ресурсів оцінюють за окремими складовими, кожна з яких має власну межу відтворення. Залежність асиміляційного потенціалу від економічного розвитку регіону так як і від інвестиційного потенціалу у першій апроксимації може бути визначена як обернено пропорційна.

Асиміляційний потенціал, як відновлююча особливість природо-ресурсного потенціалу, прямо впливає на інвестиційний потенціал. Природні ресурси здатні до відновлення, по-перше коли вони використовуються до певної (критичної) межі; по-друге, коли на їх відновлення витрачаються значні кошти. Йдеться про певний рівень інвестиційних потоків, що здатний не лише економити витрати природних ресурсів, але й стимулювати їх відновлення (енергозберігаючі технології, біопаливо тощо). Розвиток економіки, що формує інвестиційний потенціал безпосередньо впливає на відновлення природних ресурсів та природо-ресурсний потенціал. Очевидна залежність асиміляційного потенціалу від інвестицій як стимулюючого джерела до відновлення через використання енергозберігаючих технологій, біопалива, вторинної сировини, замінників природних ресурсів. Інвестиційний потенціал створює альтернативу подальшому розвиткові навколошнього природного середовища за активного споживання природних ресурсів, властивого відкритій трансформаційній ринковій економічній системі.

Список використаних джерел

1. Бланк І. А. Економічна теорія / Бланк І. А. // Інвестиційний менеджмент. – Київ : МП «ІТЕМ» ЛТД «Юнайтед Лондон трейд Лімітед» (Москва – Лондон), 1995.

2. Іванов С. В. Методологічні підходи до визначення сутності інвестиційного потенціалу / С. В. Іванов // Економіка: проблеми теорії та практики : зб. наук. пр. – Дніпр. : ДНУ, 2004. – Вип. 95. – С. 98–104.

ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ ОСОБЛИВОСТЕЙ РИНКУ З НЕПОВНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ЗА УМОВ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ВАЛЮТНОГО КУРСУ

В. А. Хасін, аспірант;

В. С. Момот, д. е. н., професор, проректор з організації та розвитку наукової та міжнародної освітньої діяльності
Університет імені Альфреда Нобеля, Дніпро

Незважаючи на загальні кризові явища в економіці країни, фармацевтична галузь є однією з тих, що – розвиваються завдяки стабільному попиту на медичні препарати та супутні аптечні товари, що є необхідними для підтримання здоров'я та лікування. Але, в порівнянні зі світовими ринками фармацевтичний ринок України має ознаки застарілих форм взаємодії між учасниками, що вкрай негативно впливає на конкурентоспроможність окремих продуктів, товарних «портфелів» виробників, які представлені в асортименті, що в свою чергу опосередковано негативно відображається на динаміці зростання ринку в цілому. Ознаки олігополістичної конкуренції та конкуренції з обмеженим доступом до інформації між основними дистрибуторами, промисловий шпіонаж призводить до неринкових методів ціноутворення та розподілення прибутку на тлі неповного розкриття потенціалу продаж та втрат доходів за рахунок цінових війн. В результаті обмеженості кола дистрибуторів, здатних забезпечити певний рівень логістичних послуг та звуженіших меж їх впливу на ціноутворення, що у власну чергу визначаються олігополістичною моделлю конкуренції та неповнотою інформації на ринку, а також завдяки продовженню процесу зменшення кількості операторів оптового фармацевтичного ринку (наприклад, у березні 2017 р. сталося банкрутство ще одного з операторів), виникає хаос у ціноутворенні у дистрибуторському сегменті фармацевтичного ринку. Зазвичай